

## تاریخ جادوگری در آمریکای شمالی

### قرن هفدهم و پس از آن

با شروع مهاجرت بی‌جادوهای اروپایی به «بَرّ جدید»<sup>۱</sup>، ساحره‌ها و جادوگران اروپایی تبار بیشتری نیز برای سکونت به آمریکا مهاجرت کردند. آنها نیز مانند همتایان بی‌جادوی خود، دلایل مختلفی برای ترک کشور زادگاه خود داشتند. برخی از آنها از روی ماجراجویی به این فکر افتادند، اما اکثر آنها قصد فرار داشتند: گاهی از دست آزار و اذیت بی‌جادوها، گاهی از دست یک ساحره یا جادوگر دیگر و برخی نیز از دست مقامات جادویی. گروه آخر در پی استتار میان موج روزافزون بی‌جادوها بودند و یا اختفا میان جمعیت جادوگران بومی آمریکا که به‌طور کلی از هموعان اروپایی خود استقبال کرده و از آنها محافظت می‌کردند.

اما از همان ابتدا مشخص بود که بَرّ جدید نسبت به بَرّ قدیم<sup>۲</sup> برای ساحره‌ها و جادوگران محیط سخت‌تر و ناخوشایندتری خواهد بود. این امر به سه دلیل بود.

اولاً، آنها نیز مانند همتایان بی‌جادوی خود به سرزمینی آمده بودند که تسهیلات کمتری داشت، به جز آنهایی که خود ساختند. در اروپا، کافی بود به عطّاری<sup>۳</sup> کشور خود بروند تا مواد موردنیاز معجون‌ها را تهیه کنند: اما اینجا، باید در میان گیاهان جادویی عجیب و ناآشنا به جستجو می‌پرداختند. هیچ چوبدستی‌سازی مغازه تأسیس نکرده بود و مدرسه‌ی علوم و فنون جادویی ایلورمورنی<sup>۴</sup> که در آینده در ردیف برترین مؤسسات جادویی قرار می‌گیرد، در آن زمان تنها کلبه‌ای زمخت با دو استاد و دو دانش‌آموز بود.

دوماً، اعمال و رفتار بی‌جادوهای مجاورشان باعث شد در نظر اکثر جادوگران، مردم غیرجادوگر میهنشان دوست‌داشتنی به نظر آیند. نه تنها میان مهاجران و سرخپوستان بومی آمریکا کشمکش و درگیری درگرفت که به وحدت جامعه‌ی جادوگری ضربیه‌ی بزرگی وارد ساخت، عقاید مذهبی بی‌جادوها نیز باعث شد مطلقاً تحمل هیچ اثری از جادو را نداشته باشند. پیوریتن<sup>۵</sup>ها

<sup>۱</sup> عنوان قاره‌ی آمریکا که پس از کشف توسط جهانگردان اروپایی به آن اطلاق شد. م.

<sup>۲</sup> نیمکره‌ی شرقی شامل اروپا، آفریقا و آسیا. م.

<sup>۳</sup> Apothecary

<sup>۴</sup> Ilvermorny (تلفظ: ایلورمُرنی)

<sup>۵</sup> Puritans گروهی از پروتستان‌های انگلیسی که در مذهب و اخلاق سخت‌گیر بودند. م.

با کمال خرسندی با کوچک‌ترین مدرکی یکدیگر را متهم به فعالیت سحر و جادو می‌کردند و ساحره‌ها و جادوگران بزرگ جدید حق داشتند که در برابر آنان به شدت محتاط باشند.

آخرین و شاید خطرناک‌ترین مشکلی که جادوگران تازه رسیده به آمریکای شمالی با آن روبرو شدند پویندگان<sup>۶</sup> بودند. از آنجا که جامعه‌ی جادوگری در آمریکا کوچک، پراکنده و مخفی بود، هنوز ساز و کاری قانونی برای خود نداشت. این مسئله خلئی بر جای گذاشت که توسط گروهی بی‌مرام از جادوگران مزدور با ملیت‌های خارجی مختلف پر شد و آنها گروه رزمی بسیار هولناک و وحشیانه‌ای شکل دادند که قصد داشتند نه تنها خلاف‌کاران شناخته‌شده، بلکه هر کسی را که به اندازه‌ای طلا می‌ارزد تعقیب و دستگیر کنند. با گذشت زمان، پویندگان بیش از پیش فاسد شدند. آنها که از حوزه‌ی قضایی دولت‌های جادویی کشور خود فاصله‌ی زیادی داشتند، علاقه‌ای مفرط به قدرت و بی‌رحمی پیدا کردند که مأموریتشان توجیه‌کننده‌ی آن نبود. چنین پویندگانی از خونریزی و شکنجه کردن لذت می‌بردند و حتی چنان پیش رفتند که مبادرت به فروش جادوگران هم‌نوع خود نمودند. در اواخر قرن هفدهم تعداد پویندگان در آمریکا چند برابر شد و مدارک برجای مانده حاکی از آن است که آنها در نهایت وقاحت بی‌جادوهای بی‌گناه را به عنوان جادوگر تحویل می‌دادند تا از اعضای غیرجادوگر و ساده‌لوح جامعه جایزه دریافت کنند.

محاکمات مشهور ساحره‌ها در سیلیم<sup>۷</sup> طی سال‌های ۱۶۹۲ تا ۱۶۹۳ برای جامعه‌ی جادوگری یک واقعه‌ی جان‌گداز بود. تاریخدانان جادویی در این مورد هم‌نظرند که در میان قاضیان به اصطلاح پیوریتن حداقل دو پوینده‌ی شناخته شده حاضر بوده‌اند که به کینه‌ای دامن می‌زدند که مدتی که در آمریکا بودند درون خود پرورده بودند. تعدادی از کشته‌شدگان واقعاً ساحره بودند، اما برای جرائمی دستگیر شده بودند که اصلاً مرتکب آن نشده بودند. بقیه نیز بی‌جادوهایی بودند که با بدشانسی پایشان به این خون‌خواهی و هیستری همگانی باز شده بود.

محاکمات سیلیم به دلایلی بسیار فراتر از مرگ‌های جان‌سوز، در جامعه‌ی جادوگری حائز اهمیت است. تأثیر فوری‌اش این بود که باعث شد ساحره‌ها و جادوگران زیادی از آمریکا فرار کنند و بسیاری دیگر نیز از سکونت در آنجا صرف‌نظر کنند. این مسئله منجر به تغییر جالبی در جمعیت جادوگران آمریکای شمالی در مقایسه با جمعیت اروپا، آسیا و آفریقا شد. درست تا دهه‌های ابتدایی قرن بیستم، در جمعیت کلی آمریکایی‌ها، ساحره‌ها و جادوگران کمتری نسبت به چهار قاره‌ی دیگر وجود داشت. خانواده‌های اصیل‌زاده که از طریق روزنامه‌های جادویی از فعالیت‌های پیوریتن‌ها و پوینده‌ها کاملاً باخبر بودند، به ندرت عازم آمریکا می‌شدند. این بدان معنی بود که درصد ساحره‌ها و جادوگران بی‌جادو-زاده در بزرگ‌ترین بخش از هر جای دیگری بود. اگرچه این ساحره‌ها و جادوگران اغلب با یکدیگر ازدواج کرده و خانواده‌هایی کاملاً جادویی تشکیل دادند، طرز تفکر اصیل زاده‌ای که پاچه‌ی عمده‌ی تاریخ جادوگری اروپا را گرفته است، در آمریکا فراگیری و قدرت کشش بسیار کمتری داشته است.

شاید مهم‌ترین تأثیر محاکمات سیلیم ایجاد کنگره‌ی جادویی ایالات متحده‌ی آمریکا در سال ۱۶۹۳ یعنی حدود یک قرن پیش از نسخه‌ی بی‌جادوی آن بود. در این کنگره که نزد تمام ساحره‌ها و جادوگران آمریکایی با نام مخفف ماکوزا<sup>۸</sup> شناخته می‌شود، اولین بار بود که جامعه‌ی جادوگری آمریکای شمالی گرد هم آمدند تا برای خود قوانینی وضع کنند و مانند اکثر کشورهای دیگر به طور مؤثر یک دنیای جادویی را درون یک دنیای بی‌جادو تأسیس کنند. اولین اقدام ماکوزا این بود که پویندگانی را که به هم‌نوعان خود خیانت کردند محاکمه کند. آنهایی که محکوم به قتل، فروش جادوگران، شکنجه و دیگر اعمال بی‌رحمانه شده بودند برای جرائم خود اعدام شدند.

<sup>6</sup> Scourer

<sup>7</sup> Salem - م. در ایالت ماساچوست آمریکا.

<sup>8</sup> MACUSA

چندین تن از بدنام‌ترین پویندگان از دست عدالت گریختند. پس از اینکه احکام بین‌المللی برای دستگیری آنها صادر شد، برای همیشه در جامعه‌ی بی‌جادوها ناپدید شدند. برخی از آنها با بی‌جادوها ازدواج کردند و خانواده‌هایی تشکیل دادند که ظاهراً برای مخفی ماندن هویت پوینده بودنشان، اولاد بی‌جادو را به فرزندان جادوگر ترجیح می‌دادند. پویندگان انتقام‌جو که از میان مردم خود تبعید شده بودند، این اعتقاد راسخ را به نوادگان خود منتقل کردند که جادو واقعی است و ساحره‌ها و جادوگران هر جا که باشند باید ریشه‌کن شوند.

«تئوفیلوس آبوت»<sup>۹</sup> تاریخدان جادویی آمریکایی، چندین خانواده‌ی این چنینی را شناسایی کرده است که همگی در عین باور عمیق به جادو، از آن نفرت زیادی دارند. شاید تا حدی به دلیل باورها و فعالیت‌های ضدجادویی نوادگان خانواده‌های پویندگان باشد که اغلب به نظر می‌رسد گول زدن و بستن چشمان بی‌جادوهای آمریکای شمالی به امر جادو دشوارتر از بسیاری از مردم دیگر است. این مسئله آثار گسترده‌ای بر نحوه‌ی اداره‌ی جامعه‌ی جادوگری آمریکا داشته است.

جی.کی.رولینگ - پاترمور

ارائه‌ای از وب سایت دمنتور

ترجمه: حسین غریبی

---

<sup>9</sup> Theophilus Abbot